

Sygn. akt IX Kz 414/09

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2009 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:
Przewodniczący SO Marek Sobkowicz
Sędziowie SO Agnieszka Techman-Makowska
del. SR Janusz Cieszko (spr)
Protokolant Michał Włodarczycki
przy udziale Prokuratora Grażyny Łoniewskiej
po rozpoznaniu w sprawie przeciwko: Zbigniewowi Jaworskiemu
oskarżonemu z art. 286 § 1 i inne kk
zażalenia prokuratora
na postanowienie Sądu Rejonowego w Pruszkowie z dnia 06 lutego 2009r.
w przedmiocie umorzenia postępowania
na podst. art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia

zażalenia uwzględnić, zaskarżone postanowienie uchylić i sprawę przekazać
Sądowi Rejonowemu w Pruszkowie do merytorycznego rozpoznania.

Uzasadnienie

Zażalenia prokuratora oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego są
zasadne i jako takie zasługują na uwzględnienie.

Sąd jest uprawniony umorzyć postępowanie karne bez przeprowadzenia
postępowania dowodowego jedynie wówczas, gdy analiza dowodów w sposób
oczywisty wskazuje na istnienie negatywnej przesłanki procesowej.
Dodatkowo należy zauważyć, że zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego
wyrażonym w postanowieniu z dnia z dnia 13 września 2005 r. sygn.akt.V KK
143/05:

*Umorzenie postępowania przed rozprawą na posiedzeniu w trybie art. 339 §
3 pkt 1 k.p.k. może nastąpić w oparciu o art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. tylko wówczas,
gdy w sposób oczywisty z zebranego w postępowaniu przygotowawczym
materiału dowodowego wynika, że zarzucony oskarżonemu czyn nie zawiera
znamion czynu zabronionego. Takie orzeczenie opierać się musi wyłącznie na
niebudzących wątpliwości materiałach postępowania przygotowawczego. Gdy
jednak zebrane dowody nie mają jednoznacznego wyrazu, gdy dokonanie*

trafnych ustaleń faktycznych, co do istotnych okoliczności czynu wymaga gruntownego zbadania i wieloaspektowej krytycznej oceny materiału dowodowego, to oczywiste jest, że umorzenie postępowania na posiedzeniu przed rozprawą nie jest dopuszczalne.

Publ. OSNwSK 2005/1/1650

W ocenie Sądu Odwoławczego w realiach sprawy niniejszej nie wystąpiły przesłanki uzasadniające podjęcie takiej decyzji procesowej, bowiem materiał dowodowy zebrany na etapie postępowania przygotowawczego jest dość obszerny. Wstępna ocena całokształtu tegoż materiału już na obecnym etapie postępowania pozwala na przyjęcie założenia, że nie jest on jednoznaczny a poczynienie nie budzących wątpliwości ustaleń faktycznych będzie wymagało wnikliwej i krytycznej analizy poszczególnych dowodów.

Rację należy zatem przyznać skarżącemu iż decyzja Sądu orzekającego jest w związku z tym przedwczesna. Dopiero bowiem po przeprowadzeniu postępowania dowodowego będzie możliwa ocena czy prezentowana przez oskarżonego linia obrony jest wiarygodna. Tezy lansowane przez Zbigniewa Jaworskiego należy bowiem oceniać w zestawieniu pozostałą częścią materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niniejszej. Starannej analizy wymaga zwłaszcza ten fragment wyjaśnień oskarżonego z którego wynika, iż dostarczał on odłowione zwierzęta do bliżej nieokreślonych miejsc w których zapewniano im opiekę. Zważyć należy, że w okresie w którym Zbigniew Jaworski świadczył usługi polegające na odłowie bezpańskich zwierząt na rzecz gminy Stare Babice w okolicach Warszawy funkcjonowało kilka schronisk w których oskarżony mógł umieścić schwyte psy i koty uzyskując stosowny dokument będący podstawą do wypłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę. Za sprzeczne z elementarnymi zasadami logiki należy uznać postępowanie oskarżonego, który umieszcza odłowione czworonogi w bliżej nieokreślonych placówkach opiekuńczych, mając przy tym świadomość, że tego rodzaju postępowanie wyklucza uzyskanie legalnego zaświadczenia, będącego dowodem wykonania zobowiązania wynikającego z kontraktu zawartego z Urzędem Gminy w Starych Babicach.

W związku z powyższym pogląd Sądu I instancji, z którego wynika, że czyn zarzucany Zbigniewowi Jaworskiemu pod punktem XI aktu oskarżenia nie zawiera znamion czynu zabronionego nie może się ostać.

Z tych względów uwzględniając złożone zażalenia Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie i sprawę przekazał sądowi pierwszej instancji do merytorycznego rozpoznania.

Na oryginał włączyć podpisy
Za zgodność
Sekreterz

POUCZENIE

Orzeczenie jest prawomocne z dniem wydania i nie przysługują od niego żadne środki odwoławcze